

1. Do vínku osud ti dal nejhezčí jméno, co znám,
ve jménu jasnou hvězdu máš,
ta hvězda se na nebi třpytí, všem lidem za noci svítí,
časně vychází, poslední zapadá.

R: Jak malé dítě jsi něžná, sladká a nevinná,
jindy zas jako kněžna jsi půvabná a vznešená.

2. Do vínku osud ti dal nejhezčí oči, co znám,
dívaj' se na svět zpod dlouhejch řas
a vlasy máš hebký a dlouhý jak anděl, co z nebe spad',
chtěl bych tvý vlasy hladit zas a zas.

R:

3. Do vínku osud ti dal nejhezčí ústa, co znám,
tvá ústa se umí tak báječně smát,
a když tě, má lásko, líbám, jediný přání mívám:
aby nám dvěma čas zůstal na chvíli stát.

R: